IERI ÎN CAMPIONATUL DIVIZIEI A

fotbal

FARUL 0(0)
RAPID 1(1)

GOLUL ÎNSCRIS ÎN MIN. 12
A REZISTAT OFENSIVEI DEZLĂNȚUITE A GAZDELOR

CONSTANȚA, 4 (prin telefon, de la trimisul nostru). —

Un duel cvasi-continuu între atacul formației gazdă și apărarea echipei vizitatoare, acesta a fost aspectul general al partidei derby de etapă, încheiată cu surprinzătoarea înfrîngere a liderului, aflat în acest campionat la prima defecțiune pe propriul teren. Într-adevăr, în dorința de a-și onora cartea de vizită, Farul a declanșat ofensiva din primul minut, apăsînd și mai zdravăn pe accelerator din clipa în care formația oaspete a perforat, prin Năsturescu, plasa porții lui Pilcă.

Ne aflam atunci, în min. 12 și elevii lui Hașoti au trecut la un forcing aproape permanent, dar lipsit de luciditate. În repriza a doua, după 10 minute de la reluare, Hașoti, în disperare de cauză, l-a scos pe Caraman din teren și, în locul „buldozerului", neutralizat de tînărul Grigoraș, l-a trimis pe juniorul Rădulescu, din partea căruia așteptă o limpezire a fazelor în careul advers. Dar timpul trecea și atacurile, în marea lor majoritate oarbe, aduceau constănțenilor doar o suită de cornere. O singură dată, în min. 89, cei peste 15 000 de suporteri ai localnicilor au văzut cum se îndreaptă balonul spre plasa porții lui Răducanu, dar mingea centrată de Ologu de pe aripa dreaptă și reluată de la circa 12 m, cu capul, de către Tufan, a fost stopată de unul din stîlpii porții. Dar ceea ce nu reușea Farul, era cît pe-aci să realizeze Răducanu, care în ultimele secunde de joc a degajat balonul în... spatele lui Boc, de unde mingea a ieșit, foarte aproape de bară, în corner.

Rapidiștii, firește, își au și ei meritele lor în cîștigarea disputei cu ofensiva dezlănțuită a gazdelor și, implicit, în obținerea victoriei finale. Ca și în partida cu dinamoviștii bucureșteni, oaspeții au efectuat un marcaj strict, om la om, apelînd, pentru un plus de siguranță, și la un „libero" — Boc —, care și astăzi (n.r. ieri) a jucat fără greșeală, înlăturînd de fiecare dată pericolul din fața porții lui Răducanu. Le vom reproșa, totuși, feroviarilor faptul de a fi renunțat aproape total la orice veleități ofensive după înscrierea golului, realizat, cum spuneam, destul de devreme : în min. 12, Dumitriu II a stopat un balon, apoi l-a lansat în cursă pe Năsturescu, care, ajuns la marginea careului mic, a șutat înspre colțul stîng ; Pilcă n-a putut să rețină, balonul a ajuns din nou în picioarele lui Năsturescu, care, nestingherit, l-a împins, din apropiere, în plasă. Cu un minut înainte, în perioada de joc mai echilibrat, rapidiștii rataseră o bună ocazie prin Petreanu, care, la un „un-doi" cu Neagu, nu s-a descurcat singur cu Pilcă în față. La atît s-a redus în partida de azi (n.r. ieri) forța ofensivă a Rapidului, poate și pentru faptul că a dorit prea mult să păstreze fragilul avans de un gol. Zestrea săracă din clasament le-ar putea servi rapidiștilor drept circumstanțe atenuante pentru momentele de antijoc, după 1—0. Să sperăm, însă, că de aici înainte, cu 7 puncte acumulate, ei vor juca ceva mai mult fotbal, întrucît nici în sportul cu balonul rotund... ulciorul nu merge de prea multe ori la apă.

G. NICOLAESCU

Stadionul „1 Mai" : timp frumos ; teren bun ; spectatori — circa 15.000. A marcat : NĂSTURESCU (min. 12). **Raportul de cornere : 22—1. Raportul șuturilor la poartă : 13—4** (pe spațiul porții : 3—3).

FARUL : Pilcă — Stoica, Antonescu, BĂLOSU, Nistor — I. Constantinescu, MIHU — Tănase (min. 65 Turcu), TUFAN, Caraman (min. 55 : Rădulescu), Ologu.

RAPID : Răducanu — Pop, BOC, GRIGORAȘ, CODREA — M. Stelian, ANGELESCU — NĂSTURESCU, DUMITRIU II (min. 60 Savu), NEAGU, Petreanu (min. 75 Dumitriu III).

A arbitrat C. GHIȚĂ ★★★★★, ajutat la linie de C. Braun și I. Roman (toți din Brașov).

Trofeul Petschovschi : 8.

La tineret-rezerve : Farul — Rapid 1—1 (1—1).

SE REUNEȘTE LOTUL REPREZENTATIV DE JUNIORI

În cadrul pregătirilor sale pentru întîlnirea preliminară cu Iugoslavia, lotul de juniori are prevăzută o partidă amicală cu echipa Bulgariei la 9 noiembrie, la București (după toate probabilitățile). În vederea acestei întîlniri, antrenorul lotului, C. Ardeleanu, a convocat pentru mîine, luni, următorul lot de tineri fotbaliști :

Ciurea și **Ioniță** — portari ; **Chivu, Naghi, Negruțiu, Serafim, Cotigă** și **Agiu** — fundași ; **Stoica, Balaci, Godgea, Hurloi, Iuga, Buligoane** — mijlocași ; **Crișan, Oancea, Răducanu, Șumulanschi, Stan** și **Petrișor** — înaintași.

De remarcat că în ultimul timp, selecționata Bulgariei, aflată și ea în pregătire pentru Turneul U.E.F.A. (în care este calificată direct în turneul final), a susținut trei partide amicale, obținînd rezultatele : 3—0 și 1—2 cu R. D. Germană și 1—1 cu Grecia.

★

U.E.F.A. a făcut cunoscut forului nostru de specialitate că partida cu echipa Iugoslaviei va fi condusă de arbitrul cehoslovac **Josef Poucek.**

„CRIȘUL" A DEVENIT „F. C. BIHOR" ESTE NUMAI O SCHIMBARE DE NUME?

• La Oradea se fac mari eforturi pentru consolidarea bazei materiale. Va fi însă suficient numai atît ? • „Mai poți schimba un om de 26—27 de ani ?" • În acest moment, cel mai necesar lucru este răbdarea...

Am aflat la Oradea că clubul F. C. Bihor, propus la C.N.E.F.S. la data de 1 iulie a.c., poartă ca dată de înființare ziua de 1 octombrie ! Timpul, deci, este foarte scurt pentru a da un verdict, chiar și provizoriu asupra ceea ce s-a făcut aici ! Începutul a fost greu, pentru că cei de la Oradea nu aveau nici cea mai mică experiență în felul cum se conduce un club de fotbal și, poate, mai mult, a modului cum funcționează el. Un trimis a plecat la F. C. Argeș, decanul cluburilor noastre de fotbal, pentru a vedea la fața locului cum stau lucrurile. Foarte amabilă, conducerea clubului argeșean a pus la îndemîna bihorenilor tot ce aveau nevoie, inclusiv regulamentul de funcționare, iar vicepreședintele P. Rapaport a avut lungi convorbiri cu conducătorii lui F. C. Bihor.

„Ne orientăm totuși greu, mărturisea vicepreședintelui salariat al clubului bihorean, Traian Constantinescu. **Clubul Crișul nu ne-a predat nici pînă acum formele bugetare și organizatorice de care, desigur, trebuie să ținem seama și pe viitor. În toată această perioadă, eforturile noastre s-au îndreptat în special spre consolidarea bazei materiale și găsirea celor mai indicate forme organizatorice".** Desigur, în actualele condiții, există sporite posibilități pentru crearea unei excelente baze materiale. Au fost mobilizate în acest scop majoritatea întreprinderilor din oraș. Sînt în curs de construcție în momentul de față noi vestiare, saună, bazin, cantină, mai mare pentru masaj și odihna jucătorilor etc.

Dar, baza materială (desigur importantă pentru marea performanță) nu rezolvă singură totul. Pentru spectatori, pentru clasament și pentru multe altele, mai este necesară și... echipa de fotbal. Echipă care, însă, șchioapătă vizibil. Ni s-a spus că F. C. Bihor traversează o perioadă dificilă, că lotul nu e corespunzător și nu ar putea face față în prima divizie. Că nici F. C. Argeș n-a cîștigat campionatul în primul an de existență. De altfel, obiectivul de performanță al clubului în acest campionat este „clasarea în primele 3 locuri" în clasamentul seriei. Deci, nu promovare cu orice preț. S-ar părea că orădenii au învățat ceva din repetatele lor drumuri între prima și a doua divizie. Acum vor să-și clădească mai întîi o echipă, sau, mai precis, **voiau,** pentru că, așa cum spunea cineva, **„obiectivele se mai deformează, ca acum cînd sîntem pe locul II..."** Da, mirajul repromovării atrage, este lesne de înțeles, mai mult decît perspectiva nebuloasă a crării unei echipe de calitate.

Și totuși, cauza destul de slabei comportări a echipei bihorene se află mai curînd în altă parte. După meciul egal obținut de principala rivală, Politehnica Timișoara, la Oradea, au existat suspiciuni asupra felului cum unii jucători au participat la joc. **„E trist să nu ai încredere în propriii jucători,** ne spunea Anton Ferenczi. **Să ai motive de suspiciune, chiar dacă ele ar fi nefondate... Avem încă mari lipsuri în sînul echipei. Jucătorii nu sînt prieteni între ei, disciplina lasă foarte mult de dorit. Fac tot felul de ședințe cu ei, dar am ajuns să mă întreb : ce să le mai spun, ce poți învăța un om care a ajuns la 26—27 de ani ? Aș vrea să primenim totul, să schimbăm toți jucătorii plafonați și să începem cu... începutul. Dar ar fi nevoie de o răbdare uriașă, de care spectatorii și, din păcate, nu numai ei nu ar fi capabili..."**

Pînă atunci, pînă va izbuti **să-și** schimbe echipa (trebuie remarcate la acest capitol excelentele rezultate ale centrului de juniori propriu, în care fostele glorii orădene **A. Iuhasz,** și **I. Tomeș** fac o treabă foarte bună), F. C. Bihor face totuși eforturi și pentru întărirea disciplinei în cadrul celei actuale. Lucru remarcabil, mai toate problemele extrasportive au fost rezolvate cu mare rapiditate. Jucătorii nu se mai pot plînge de nimic. Așa că s-a putut trece la aplicarea unui plan de măsuri, care e menit să schimbe mentalitatea jucătorilor, să întărească disciplina. Se pare că la Oradea, la F. C. Bihor, îndeplinirea acestui deziderat rămîne lucrul cel mai dificil... Dar, pentru că odată cu rezolvarea problemei s-ar creea premise favorabile abordării și altor dificultăți, merită încercat. Măsurile preconizate sînt destul de drastice. Un jucător avertizat de arbitru (cazul lui Șchiopu și Suciu în meciul cu Politehnica Timișoara) suportă sancțiuni administrative imediate. Jucătorul eliminat își suportă și costul drumului la București, la Comisia de disciplină, unde de altfel se prezintă singur, neînsoțit. **„Nimeni din cadrul conducerii,** ni s-a spus la Oradea, **n-a vrut să se ducă (cazul lui Lucaci) și nici nu se va duce de aici înainte la Comisie, să roșească, sau să îndrugă vreo minciună, acolo, pentru ca jucătorul respectiv să scape mai ieftin. Să se descurce singur..."** Au fost fixate chiar ore obligatorii, pe zile, de culcare : luni, **ora 23 ;** marți și miercuri, **ora 22 ;** de joi înainte, **ora 21 !** Bineînțeles, toate acestea în afara sancțiunilor cauzate de abateri curente, ca cele pentru întîrzieri sau lipsă de la antrenamente...

„Va fi greu, ne spunea, aproape ca o concluzie, albitul antrenor Ferenczi. **Va fi foarte greu, dar tot se va reuși să se creeze o echipă, în adevăratul sens al cuvîntului, la Oradea. Chiar dacă voi fi cu acela care o voi conduce, sau altcineva... Tot ce ne trebuie în acest moment este răbdarea".**

Dumitru GRAUR

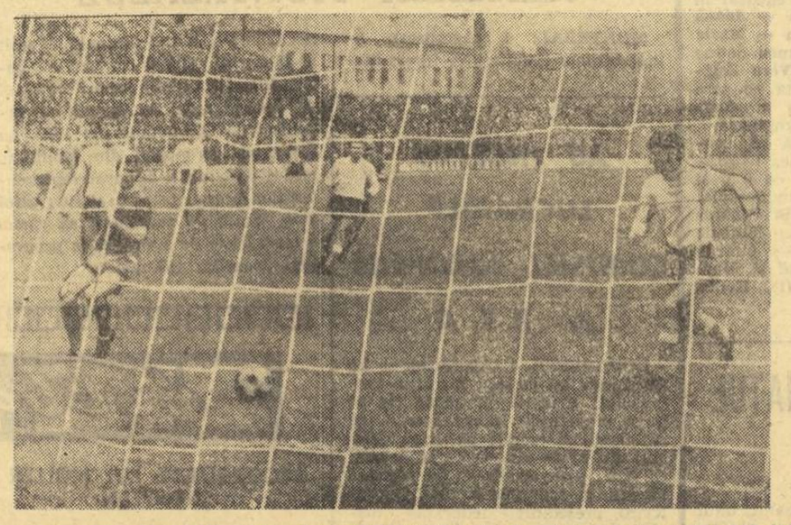

O fază din meciul derby de duminica trecută (F. C. Bihor — Politehnica Timișoara, 2—2). Lume multă, joc disputat, dar speranțele orădenilor sînt încă departe de a se împlini...

Foto : G. DUMITRU

Unde mergem

BASCHET : Sala Giulești, ora 19 : I.C.H.F. — Voința (div. A m.).

BOX : Sala UREMOAS (cartierul Militari, capătul liniei tramvaiului 13), **ora 19 : semifinala „Cupei Voința".**

FOTBAL : Stadionul Republicii, ora 13,15 : Sportul studențesc — Universitatea Craiova (Div. A) ; **ora 14 :** Steaua Buc. — Univ. Cluj (div. A) ; teren Politehnica, ora 10 : Sportul studențesc — Universitatea Craiova (Div. A — tineret) ; teren Ghencea, ora 10 : Steaua Buc. — Univ. Cluj (Div. A — tineret) ; teren Progresul, ora 11 : Progresul București — C.F.R. Pașcani (div. B) ; teren Voința, ora 11 : Voința Buc. — Dinamo Obor (Div. C) ; teren Sirena, ora 11 : Sirena Buc. — Electronica Buc. (Div. C) ; teren T.M.B., ora 11 : T.M.B. — Flacăra roșie Buc. (Div. C) ; teren Laromet, ora 11 : Tehnometal Buc — Autobuzul Buc. (Div. C) ; teren Scînteia, ora 11 : Tarom Buc. — Caraimanul Bușteni (Div. C) ; teren Constructorul, ora 11 : Unirea Tricolor Buc. — Olimpia Giurgiu (Div. C).

LUPTE : Sala de atletism de la stadionul „23 August", ora 10 : meciuri în cadrul campionatului național pe echipe (greco-romane) : Metalul București — Alumina Slatina — Dunărea Galați.

POPICE : Arena Constructorul : Constructorul București — Rapid București ; arena Uzinelor Republica : Gloria București — Victoria Bod ; arena Voința : Voința București — Ruimentul Brașov. Meciuri din campionatul masculin divizia A. Jocurile sînt programate de la ora 8.

RUGBY : Teren Snagov, baza sportivă CNEFS, ora 10.30 : Lotul reprezentativ — Sportul studențesc (joc de pregătire).

VOLEI : Sala Dinamo, ora 9 : Medicina — Farul Constanța, Dinamo — Constructorul (A. f), Steaua — Viitorul Bacău (A. m.).

CÎND EXISTĂ PASIUNE ȘI INIȚIATIVĂ...

(Urmare din pag. 1)

— Poftiți, vă rog, să vă mai arătăm ceva...,

După ce ai parcurs circa 150 de pași, te dumirești despre noua surpriză care ți s-a rezervat... În fața ta se întinde acum un vast teren de fotbal, gazonat complet, neted ca o masă de biliard.

Ing. I. Andreescu — fostul mijlocaș al Ripensiei și al Politehnicii Timișoara — căci el este „ghidul", zîmbește :

— Nici nu putea fi altfel... Gîndiți-vă, la noi, în uzină mai toți am trecut prin sport, cînd eram mai tineri... Și inginerul Ioniță Bagiu, directorul nostru general, și tovarășul Nicolae Popescu, directorul tehnic — președintele asociației, ca să nu mai vorbim de Iosif Ritter, toți am fost fotbaliști și știm ce-nseamnă sportul... Acum, noi nu mai alergăm după minge, anii ne-au legat poveri de picioare... Ne-a mai rămas însă vie flacăra sportului în inimi și dorința de a da tinerilor cît mai multe mijloace pentru a practica sportul preferat, aici în uzina unde muncesc...

Ne continuăm drumul. Curiozitatea sporește de la pas la pas. Alături de terenul de fotbal au fost amenajate două splendide terenuri de tenis betonate.

— Dorim să-i invităm să joace pe ele, pe Țiriac și Năstase... ne spun gazdele.

Acum, în dreapta, se văd alte terenuri gata construite. Pe aceste suprafețe se întrec, în timpul liber, voleibaliștii, baschetbaliștii și handbaliștii din întreprindere.

Pe poarta uzinei intră mașina cu ing. Ioniță Bagiu, directorul uzinei... Acesta ne-a „reperat" din mers, știe obiectul vizitei și intervine în discuție, plin de amabilitate și voie bună :

— Etapa viitoare cuprinde amenajarea unor alte baze simple, realizate prin munca voluntară a iubitorilor de sport. Vom adăposti aici și loturile republicane de rugby, polo sau fotbal, dacă vor dori să se antreneze. Și apoi, gîndiți-vă, avem aproape o mie de elevi la școala noastră profesională. Ei trebuie să practice sportul, căci numai așa vor crește sănătoși și vor deveni meseriași de nădejde... Și mai știi ?... Poate, într-o zi, vom citi prin ziare de unii din ei că au plecat la Olimpiadă sau la alte întreceri internaționale ! Căci așa se întîmplă în viață : ai grijă să semeni, răsare ceva ! Neapărat !

...Am părăsit tîrziu, spre seară, splendida bază sportivă din incinta uzinelor mecanice... Terenul de fotbal fusese invadat de două echipe de „pitici". Una număra 45 de jucători, iar cealaltă... restul lumii. Pe teren era o învălmășeală teribilă și o goană irezistibilă după mingea rotundă... Priveam amuzați la această scenă, oarecum inedită. Ing. Andreescu remarcă :

— Ce să faci ? Toți vor să joace pe gazon. În curînd, însă, vom mai amenaja două terenuri de zgură.

Ne strîngem mîinile și promitem o nouă vizită peste cîteva luni, poate la primăvară.

— Vă așteptăm ! Atunci veți găsi gata și celelalte obiective sportive. Oamenii de la U.M.T. se țin totdeauna de cuvînt, să știți... Și cînd e vorba de cincinal, în patru ani și jumătate, și cînd e vorba de sport...

Luni, la ora 19

CONSFĂTUIRE METODICĂ LA CLUBUL RAPID

Cabinetul metodic al Clubului sportiv Rapid București organizează luni, ora 19, în sala de consiliu din Calea Giulești nr. 18, o consfătuire metodică cu tema **„Resursele formative ale antrenamentului sportiv".** Sînt invitați să participe antrenori, profesori de educație fizică și activiști din municipiul București.

Prelegerea va fi ținută de conf. univ. dr. Nicolae N. Ceaușescu.

AFIRMAREA CANOTORILOR LA EDIȚIA JUBILIARĂ

(Urmare din pag. 1)

La ediția olimpică münchenează, cota medaliilor schifului s-a ridicat la un nivel nemaiîntîlnit. În această lumină credem că trebuie privite și medaliile de bronz cucerite de rameriî dinamoviști Tudor și Ceapura, împreună cu cîrmaciul L. Lavrenschi (antrenor Dumitru Popa), în cea mai disputată probă, care a întrunit și cel mai mare număr (21) de înscrieri la start. În plus, însăși participarea într-una din cele 7 finale — urmărită cu înverșunare — a însemnat pentru concurenți o reușită (situarea în primele 6 locuri aducea nu numai prețioase puncte în patrimoniul olimpic al țării respective, dar oferea și un certificat de calitate autentică, dat fiind filiera dificilă de promovare). În aceeași lumină — deci apreciate ca atare — considerăm că este nimerit să privim evoluțiile echipajelor noastre finaliste la 4 f.c. sau 2 f.c.

La edițiile antrenioare ale J.O. singura prezență în finalele mari (cu un loc VI), a fost cea din 1960, cu schiful de 2+1, la Roma pe lacul Albano (prin Ștefan Kurecska, Gheorghe Riffelt+Mircea Roger). În rest, la Helsinki („8"-ul), la Melbourne (4 f.c., 2+1 și 2 f.c.), la Tokio (4f.c., 2+1) și la Ciudad de Mexico (cea mai mare participare, cinci echipaje, din care făceau parte și patru olimpici actuali), nu s-a putut depăși obstacolul semifinalelor, în cel mai bun caz mulțumindu-ne cu primul loc... dar în finalele mici, pentru pozițiile 7—12.

Credem că titlul mondial de acum doi ani, ca și victoriile repurtate de canotorii români în diversele regate de amploare le-au sporit încrederea în capacitatea de a-și apăra șansele, de a concura de la egal la egal cu alți competitori prestigioși. Astfel, ei au reușit să se impună la ediția jubiliară a J.O., cu toate garniturile prezente la start, situîndu-se pe locul VII din 38 de reprezentative, la mică diferență de canotorii americani, lăsînd în urmă schifiști cu veleități din Olanda, Elveția, Norvegia, Argentina, Danemarca, Polonia, Marea Britanie, Ungaria, Franța sau Bulgaria. În același timp, ei s-au înscris printre cele 14 țări care au obținut puncte și cele 11 care au dobîndit medalii. În fine merită a fi evidențiat faptul că în cinci ediții ale Jocurilor Olimpice s-a realizat doar un singur punct, iar în actuala ediție 7. Bilanțul alăturat oglindește fidel sporul de eficiență pe plan competitiv, realizat de canotajul din România la München. „Spărgînd gheața", schiful — prin punctajul acumulat și dăruit tezaurului nostru sportiv — tinde să pericliteze pozițiile unor ramuri sportive care nu marchează același progres. El are acum datoria să se situeze și mai sus pe scara ierarhiei olimpice.

PLUSURI ȘI MINUSURI DE LA START LA SOSIRE

Trecerea în revistă a ultimelor rezultate dovedește că federația, specialiștii noștri s-au orientat spre o eficiență superioară a echipajelor ce urmau să ia startul la J.O., ridicînd baremul preolimpic și adoptînd, în general, o poziție realistă privind criteriile de selecție. Din start s-a impus, mai pregnant decît cu alte ocazii similare, principiul că numai acelor ambarcații care vor dovedi că au ajuns cu adevărat competitive pe plan internațional la nivel înalt, li se va face cinstea de a ne reprezenta la München. Pe de altă parte (experiența noastră competițională a dovedit-o), avînd în vedere că de-a lungul anilor ramele au fost cele care au adus mai multe succese, s-a pus accentul pe această specialitate.

Filmul întrecerilor de canotaj de la München, a oglindit — în pofida unor carențe — un nivel superior de pregătire al ramerilor noștri. Cea mai spectaculoasă calificare în finală, prin cîștigarea detașată a unei serii preliminare și a unei semifinale, a înscris-o echipajul de 4 fără cîrmaci. De remarcat, însă, că cei patru schifiști români au avut un „culoar" mai ușor, în cealaltă semifinală, primele trei clasate Noua Zeelandă, R. D. Germană și R. F. a Germaniei obținînd timpi mai buni, care de altfel, au fost confirmați și în întrecerea decisivă, unde au ocupat în altă ordine aceleași locuri. Mai omogenă, echipa română ar fi putut întrece în finală și pe canotorii sovietici (locul IV), pe care-i depășiseră în semifinală. Așa, ei au ocupat locul V, înaintea Danemarcei. Și așa o poziție meritorie.

Calificați cu destulă ușurință în finală, Oanță și Grumezescu ne-au dat în întrecerea hotărîtoare iluzia unei victorii. Repetînd greșeala din serii (aici lipsa de experiență și-a spus cuvîntul), cei doi au pornit în trombă și au forțat peste posibilități, avînd la un moment dat aproape două bărci lungime înaintea celorlalți competitori și menținîndu-se pe primul plan pînă la aproximativ 1250 metri. La 1500 m ei înregistrau deja un plus de 1,46 s față de lideri, pentru ca să termine cei 2 000 m ai traseului epuizați, pe ultimul loc, al VI-lea. Cu mai multă chibzuință (chiar și dorință fierbinte de afirmare trebuie strunită și dirijată), Oanță și Grumezescu puteau viza chiar podiumul de premiere.

În fine, calificarea campionilor mondiali la 2+1 nu ne-a dat emoții, în schimb, adoptînd o tactică greșită, o prudență exagerată, diametral opusă față de cursa descrisă mai sus, ei nu și-au putut valorifica pe deplin resursele în final. Avînd un start foarte lent, Tudor și Ceapura au stat prea mult în coada plutonului (cronometrele arătînd la 1 500 m 7,92 s față de ramerii din R.D. Germană care conduceau) și ne amintim acum, printr-un efort extraordinar, au recuperat aproape patru secunde pe ultimii 500 m ai cursei! Dar prin finișul lor impresionant ei nu au putut cuceri, cu toate acestea, decît medaliile de bronz, deși dacă ar fi ridicat puțin strocul mai devreme ei ar fi obținut medaliile de argint, devansînd și pe canotorii cehoslovaci (frații Oldrich și Pavel Svoianovsky) pe care îi întrecuseră copios la Lucerna. Oricum, locul III și prima medalie olimpică pentru România le confirmă valoarea.

Se desprinde în consecință, necesitatea unei mai realiste aprecieri a propriilor forțe, unei mai judicioase dozări a efortului, într-un cuvînt perfecționarea tacticii de concurs. Cu tot ușorul regret încercat în ultima zi a regatelor de la München, trebuie subliniat că, în general, evoluțiile ramerilor români, datorită îndeosebi dorinței lor fierbinți de a se clasa pe locuri fruntașe, reprezintă un succes, o treaptă superioară pe plan competițional.

★

Faptul că pe programul viitoarei ediții a J.O. a fost inclus și canotajul feminin cu 6 probe (s-a introdus și 2 fără cîrmaci), credem că va da avînt activului federației de specialitate, fiind cunoscut că schifistele noastre sînt consacrate pe plan internațional, ele realizînd între 15 și 20 puncte la fiecare ediție a europenelor și cîte două, trei medalii (dintre care cea de aur este aproape nelipsită în ultimii ani, prin victoriile echipajului de 4+1 vise). Dacă am adăuga la această „zestre" și cele 7 puncte acumulate, cu regularitate, la ultimele competiții masculine de anvergură (C.M. St. Catharines, C.E. Copenhaga și J.O. München) se poate deduce lesne că, teoretic, avem șanse de a obține pe viitor un minimum de 25 de puncte la canotaj, perspectivă care ar face și mai productiv acest sport printre celelalte discipline olimpice din țara noastră. Un pas hotărît a fost făcut la München. De la „eternele" finale mici s-a ajuns (cu toate ambarcațiile înscrise) la finalele mari.

Desigur, concurența olimpică va fi și mai aspră, necesitînd o pregătire și mai riguroasă. Dar, cunoscînd priceperea majorității cadrelor noastre de specialitate și, în primul rînd, devotamentul, dăruirea și pasiunea cu care se pregătesc ramerii și vîslașii români, avem convingerea că acest țel poate fi atins. Un examen dificil și concludent, la mijlocul drumului spre Montreal, îl constituie Campionatele mondiale masculine și feminine (la prima ediție) din 1974, de la Lucerna. Am dori ca ele să însemne pentru noi nu numai un prilej de verificare, un test de prim rang, dar și o confirmare a drumului ascendent pe care îl parcurg de la o vreme canotorii români.

AU OBȚINUT PUNCTE ȘI MEDALII ÎN FINALE...

1.	R. D. Germană	38 p	(3	1 3)
2.	U.R.S.S.	25 p	(2	0 0)
3.	R. F. a Germaniei	19 p	(1	0 1)
4— 5.	Noua Zeelandă	13 p	(1	1 0)
	Cehoslovacia	13 p	(0	1 1)
6.	S.U.A.	9 p	(0	1 0)
7.	**România**	7 p	(0	0 1)
8.	Elveția	6 p	(0	1 0)
9—10.	Norvegia	5 p	(0	1 0)
	Argentina	5 p	(0	1 0)
11—13.	Olanda	4 p	(0	0 1)
	Danemarca	4 p	(0	0 0)
	Polonia	4 p	(0	0 0)
14.	Marea Britanie	2 p	(0	0 0)

Nu au intrat în finală — și deci nu au punctat sau primit medalii — 24 de țări, din cele 38 înscrise la start.

CÎND ȘI CUM ACȚIONEAZĂ ASIGURAREA PRIN EFECTUL LEGII A CĂLĂTORILOR?

adas
ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

Dezvoltarea continuă a economiei naționale face necesară ca și activitatea de asigurare să se dezvolte în deplină concordanță cu interesele generale ale statului și respectiv individuale ale fiecărui cetățean.

Asigurările de stat, prin funcțiile și rolul ce-l îndeplinesc în statul nostru socialist, își fac tot mai simțită prezența atît în economia țării, cît și în rîndul maselor de cetățeni.

Printre asigurările pe care le practică Administrația Asigurărilor de Stat, asigurarea prin efectul legii a călătorilor are o sferă largă de cuprindere și se referă la persoanele care călătoresc cu mijloacele de transport ale organizațiilor socialiste la care sînt admiși călătorii. Este suficient să amintim că zilnic, peste 1 milion de cetățeni care folosesc mijloacele de transport în comun ale statului, beneficiază de avantajele acestei asigurări.

Astfel, după cum este reglementat prin decret al Consiliului de Stat, asigurarea prin efectul legii a călătorilor pentru cazurile de accidente se aplică în călătoriile cu punct de plecare și punct de destinație pe teritoriul țării, efectuate în transporturile organizate, potrivit legii, de organizațiile socialiste și cu mijloacele de transport ale acestora. Asigurarea se aplică în călătoriile efectuate pe căi ferate, rutiere și de apă, precum și în transporturile aeriene publice, utilitare speciale sau de serviciu. Prin acte normative sînt stabilite organizațiile socialiste și mijloacele de transport de persoane care se încadrează în prevederile asigurării prin efectul legii a călătorilor.

Spre deosebire de alte asigurări, în cazul asigurării prin efectul legii de accidente a călătorilor, raporturile de asigurare se nasc din momentul dobîndirii legitimației de călătorie și aflării călătorului în mijlocul de transport sau în incinta stației, autogării, portului etc. Deci fiecare legitimație de călătorie constituie, în același timp, și o poliță de asigurare, costul asigurării fiind inclus în prețul legitimației de călătorie.

În asigurare sînt cuprinși, indiferent de starea sănătății, grad de invaliditate, vîrstă sau cetățenie, călătorii cu plata transportului, cei fără plata transportului însă cu plata primei de asigurare, precum și copiii care călătoresc gratuit conform tarifelor de călătorie fără plata primei de asigurare.

Călătorii sînt asigurați pe toată durata călătoriei pentru care s-a eliberat legitimația sau documentul care dă dreptul la călătorie, atît în timpul mersului cît și al staționării mijlocului de transport, inclusiv în timpul cît călătorul se află în stații, opriri intermediare etc., înainte de plecarea mijlocului de transport și după sosirea la destinație a acestuia, precum și în timpul transbordărilor pentru continuarea călătoriei sau determinate de cauze fortuite. În transporturile aeriene călătorii sînt asigurați din momentul cînd sînt preluați de către întreprinderile organizației de transport aerian.

Trebuie menționat faptul că riscurile de accidentare a călătorilor, cu toate măsurile de prevenire ce se iau, se mențin, în condițiile intensificării continue a traficului de călători și în ciuda faptului că mijloacele de transport sînt tot mai moderne și mai perfecționate. Asupra avantajelor ce le oferă această asigurare nu mai insistăm. Este suficient să amintesc că în schimbul unei prime de asigurare infime de ordinul unităților de leu sau chiar fracțiunilor de leu, în funcție de costul biletului de călătorie și felul transportului, Administrația Asigurărilor de Stat răspunde pentru suma asigurată de 25 000 lei de fiecare călător în transporturile pe căile ferate, rutiere și de apă și de 35 000 lei în transporturile aeriene.

Administrația Asigurărilor de Stat plătește întreaga sumă asigurată în caz de deces sau invaliditate permanentă totală sau o parte corespunzătoare gradului de invaliditate în caz de invaliditate parțială, ca urmare a unui accident produs în timpul călătoriei și în legătură cu aceasta, dacă decesul sau invaliditatea permanentă s-au ivit în decurs de un an de la data accidentului. Se consideră accidente în legătură cu călătoria, orice eveniment subit, provenit din afară și fără voința asiguratului, care a provocat vătămarea corporală sau decesul asiguratului.

Este bine de reținut și faptul că în asigurarea prin efectul legii a călătorilor pentru cazurile de accidente, sumele asigurate se datorează independent de sumele cuvenite asiguraților sau beneficiarilor acestora din alte asigurări facultative de bunuri, răspundere civilă sau persoane, ori de sumele ce este în drept să le primească cel în cauză sau cei în cauză pe linia asigurărilor sociale de stat.

Paralel cu atenția deosebită acordată de Administrația Asigurărilor de Stat celor care sînt în drept să primească sumele asigurate, este necesar ca și organizațiile socialiste să manifeste interes și punctualitate în decontarea integrală și la termenele stabilite în convenții a primelor de asigurare încasate.

MIRCEA CATANA
director adjunct
în Centrala Administrației Asigurărilor de Stat

PENTRU O „RECOLTĂ" MAI BOGATĂ A CANOTAJULUI NOSTRU...

(Urmare din pag. 1)

(dacă mai era cazul ?) forța echipajelor în care nu s-au operat modificări de ultimă oră, ai căror trăgători — prin activitate comună îndelungată — au atins o ideală sincronizare, un perfect echilibru.

Îmbunătățirea gîndirii tactice — factor deosebit de important (evidențiat și de recentele J.O.) pentru reușita în marile confruntări sportive.

— Introducerea la J.O. de la Montreal a celei de a opta probe masculine, 4 visle, reclamă o reconsiderare a vislașilor de la noi, creșterea valorii lor pînă la nivelul înaltei performanțe, sub îndrumarea unor antrenori competenți în această specialitate, de care — de altfel — nu ducem lipsă.

— Întocmirea unui calendar competițional mai judicios, care să dea posibilitatea unor verificări și evaluări precise (în diferitele etape ale pregătirii), în compania unor adversari redutabili. (Ultimele „Regate Snagov" nu au corespuns, de pildă, din acest punct de vedere).

— Documentarea tehnică la zi a specialiștilor canotajului, cu accent pe punerea imediată în practică a eventuoelor noutăți.

— Într-o perspectivă mai largă, se impune „reanimarea" centrelor nautice Timișoara și Arad (cu ani în urmă nesecate „pepiniere" ale schifului) și impulsionarea Clubului Nautic Universitar București, pentru un randament sporit, mai apropiat de cel al secției feminine.

— Dezvoltarea centrelor nautice de pe lacurile de acumulare de la Piatra Neamț, Bacău și Pitești (inaugurat în acest sezon și cu o așezare ideală), care oferă condiții corespunzătoare atît pentru „școlarii" canotajului, cît și pentru campionii lui. (Programarea de către federația de specialitate a campionatelor de juniori la Bacău s-a dovedit inspirată, avînd drept urmare popularizarea largă în rîndul tineretului local a sportului cu visle sau rame).

Studierea posibilităților de introducere a unor clase de canotaj în cîteva licee cu sedii în apropierea pistelor de apă. Credem că transpunerea în viață a acestui deziderat — ducînd la mărirea considerabilă a numărului tinerilor practicanți care tind spre realizarea unor rezultate superioare — se va dovedi o măsură cu adevărat productivă, contribuind substanțial la asigurarea schimbului de mîine al schifului de performanță.

— Valorificarea deplină a bazelor nautice existente, gospodărirea lor corespunzătoare și completarea — în acord cu posibilitățile — a materialelor de instruire sau de concurs, pe măsura strictă a necesităților și în funcție de rezultatele care ar justifica această acțiune.

Realizarea, la Reghin, a unei producții sporite cantitativ și la nivelul cerințelor actuale (pentru bărcile de concurs) ; bineînțeles la prețuri accesibile.